

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 7-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 27 (313)

Субота, 7 липня 1973 р.

Ціна 2 коп.

НА ПЕРЕВАЛІ

ПЕРШЕ півріччя 1973 року знаменує собою половину пройденного трудового шляху у виконанні завдань третього, вирішального і половину шляху дев'ятої п'ятирічки.

З вершин цього перевалу радянські люди оглядають пройдені шляхи, підсумовують зроблене ними і, вдвигнувшись у наше завтра—накреслюють нові плани для того, щоб успішно і достроково завершити завдання п'ятирічки, безумовно виконати поставлені ХХІV з'їздом КПРС історичні завдання.

З вершин цього перевалу видні ясні горизонти нашого майбуття. Підсумки візиту Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва в Сполучені Штати Америки, його зустрічі з президентом Французької республіки знаходяться в центрі уваги всього світу. Радянський народ, народи братніх соціалістичних країн, миролюбні сили всього світу гаряче схвалюють результати візитів Генерального секретаря ЦК КПРС, бо це є новий, великий внесок у справу миру, який відповідає інтересам народів усіх країн світу.

Завдання, накреслені ХХІV з'їздом КПРС радянський народ успішно виконує. Газети, радіо, телебачення щоденно приносять нові і нові повідомлення про трудові звершення радянських людей на всіх ділянках комуністичного будівництва. Зводяться нові енергогіганти, дала промисловий струм Кольська атомна станція — атом почав служити народному господарству Заполяр'я. На півдні країни нафтовики Каспію успішно добувають нафту і газ.

Всесоюзне соціалістичне змагання третього року п'ятирічки набрало широкого розмаху. На його основі здійснюються в небувалі строки найвеличніші будови в країні. Достроково завершено будівництво залізничної паромної переправи через Татарський пролив, став до ладу Каршинський магістральний канал. Шахтарі Карагандинської шахти «Михайловська» — добились найвищих в країні показників по видобутку вугілля.

У трудівників села нині найвідповідальніший період — збір уро-

жаю. З усіх кінців надходять радісні вісті про їхню працю, про їхні успіхи.

У трудовому ритмі п'ятирічки, у повсякденних виробничих справах і турботах пройшли півшляху і колективи учбово-виробничих підприємств Українського товариства глухих. Зроблено немало за це півріччя. Поряд з виконанням виробничих програм велася робота по освоєнню нових видів продукції, здійснювалися реконструкції і будівництво нових виробничих корпусів.

Серед багатотисячного колективу робітників учбово-виробничих підприємств немало ударників комуністичної праці, які виконуючи особисті соціалістичні зобов'язання третього, вирішального року п'ятирічки, з честю додержали даного слова: достроково виконали річну виробничу програму.

На Одеському УВП-3 з річною програмою справились: В. Трифонов, М. Білозер, А. Черненко, О. Козловський. Колектив механоскладального цеху цього ж підприємства, де майстрами О. Мельников та Г. Січка — піврічне завдання виконали 27 червня.

Прикладів сумлінної праці можна навести багато. Та сьогодні варто, оглядаючи шляхи за півріччя, зосередити всю свою увагу на завданнях, які ще залишилися не розв'язаними. Треба відмітити ті серйозні недоліки, які ще мають місце на окремих підприємствах Товариства з питань впровадження механізації виробничих процесів, з питань ліквідації ручної праці, особливо навантажувально-розвантажувальних робіт.

Що до останнього, то слід відзначити, що на Одеському УВП-1 навантаження меблів на автомашини ведеться вручну, перекидка напівфабрикатів із цеха в цех має місце на Одеському УВП-2, на цій операції витрачається багато дорогоцінного часу. На низькому рівні поставлена справа складського господарства на Харківському УВП-1. Через відсутність складських приміщень, метал схороняється під відкритим небом на землі, іржавіє.

Не все гаразд на Харківському УВП-1 і з питанням освоєння нових видів продукції. З першого липня УВП повинно було освоїти новий фільмоскоп МФ-48/2. За станом на перше липня із 34 одиниць необхідного оснащення виготовлено — 22. Не готові 16 одиниць штампів і пресформ, які необхідні для освоєння фільмоскопу МФ-66/2, а оптика до фільмоскопів, яку має поставити Харківському УВП-1 Ізюмський Приладобудівельний завод ім. Дзержинського, почне надходити на підприємство лише із серпня. Не все зробив колектив Харківського УВП-1 в питанні підготовки до випуску верстатних електромагнітів ЕД-7. Перший графік був розроблений ще в травні 1972 року, і лише з березня цього року тут посправжньому взялися за підготовку до випуску ЕД-7.

З вершин цього перевалу потрібно критично оцінити недоробленості, які мали іноді місце і з випуском неякісної продукції, з її реалізацією. І не тільки оцінити, а й зробити серйозні висновки, вжити найрішучіших заходів для виправлення допущених помилок.

У березні—квітні явно ліхomanило Запорізьке УВП. У травні реалізація продукції на Запорізькому УВП становила 98 процентів до плану. Це вже був тривожний сигнал для дирекції підприємства. Та, видно, там не зробили належних висновків і з цього, бо і завдання червня колектив не виконав. Державі недодало світлотехнічних виробів на 43 тисячі карбованців.

Державний план — закон. Про це знають керівники Запорізького УВП, але продовжують триматися з олімпійським спокоєм, шукати об'єктивні причини. Вони, ці причини, завжди знайдуться, та вся справа в тому, щоб передбачити, запобігти і зробити все, щоб державний план був безумовно виконаний.

Тепер, коли є ще час, треба глибоко продумати до найменших дрібниць усі виробничі процеси, організувати зусилля всього колективу на виконання щоденних завдань, ширше висвітлювати хід соціалістичного змагання, впроваджувати все краще, що є в себе на виробництві і на суміжних підприємствах — тільки при таких умовах можуть вирішуватись усі питання, зв'язані з виробництвом продукції і її реалізацією.

Дрогобицьке та Ужгородське УВП-1 спеціалізуються по випуску меблів. В січні місяці, коли по всій країні розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки, колективи обох підприємств взяли підвищені соціалістичні зобов'язання, поновили між собою договір на змагання.

І ось уже минуло півроку. Як попрацювали колективи підприємств за цей час? Що показує порівняння? Хто з них йде попереду?

Трудівники обох учбово-виробничих підприємств перевиконали піврічний план по реалізації готової продукції. Але якщо меблю-

ТРЕТЬОМУ, ВИРІШАЛЬНОМУ— УДАРНУ ПРАЦЮ! ТРУДОВИЙ РАПОРТ

Ударною працюю, достроковим виконанням шестимісячного виробничого завдання рапортував колектив швейної дільниці № 2 Одеського учбово-виробничого підприємства на зборах колективу підприємства.

Колектив цієї дільниці веде перед у соціалістичному змаганні по достроковому завершенню завдань третього, вирішального року п'ятирічки. У червні планом передбачалося пошити 7700 штук бавовняних костюмів, фактично на склад здано 7945 штук.

Колектив дільниці переглянув свої соціалістичні зобов'язання і зобов'язався щомісяця додатково шити ще 160 штук виробів. І цей показник перевиконано: у червні пошити понад зобов'язання 245 костюмів.

Старший майстер дільниці, голова місцевого комітету Л. І. Школьник, коли ми звернулися до неї, відповіла:

— Успіх колективу, насамперед, на мою думку, у самовідданій праці кожного. Судити самі, на дільниці працює сімдесят чоловік, із них — сорок два ударники комуністичної праці. Сорок два із семидесяти! Це щось означає, — всміхаючись додала вона. — А коли до цього додати, що ще дев'ять швей виборюють це звання, то подальших пояснень, мабуть, не потрібно...

Справді, колектив згуртований і сповнений рішучості дотримати свого робітничого слова, достроково завершити план 1973.

Майстри змін М. Ільєнко, Є. Марченко, проформи змін Л. Кочеляєва та І. Крамаровська постійно ведуть з людьми виховну роботу, вникають у кожну, здавалося б, дрібницю на роботі, практично допомагають, вчать розв'язувати виробничі питання. Робота другої дільниці, як і інших, постійно в полі зору партійної організації УВП і її секретаря Т. Орлової. Дільниці неодноразово присуджувався перехідний Червоний прапор підприємства.

У соціалістичному змаганні особливо відзначилися швей: В. Сергієнко, Л. Глушук, А. Ковальчук, А. Груздова, К. Костржевська, Т. Шешленко, щоденний виробіток яких становить — 125—145 процентів при відмінній якості виконаних робіт.

Закінчилося перше півріччя. Тепер колектив дільниці поставив перед собою конкретне завдання: план III кварталу — достроково!

Ударною працюю завершила перше півріччя бригадир бригади комуністичної праці по складанню електровимикачів Донецького учбово-виробничого підприємства Людмила Федорівна Горелова.

На фото: Л. Ф. Горелова.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

В ЦП УТОГ

ТЕХНІЧНА РАДА

Днями відбулося засідання республіканської технічно-художньої ради Українського товариства глухих. Рада заслухала питання про підсумки роботи Проектно-конструкторського бюро УТОГ за пер-

ше півріччя цього року. Роботу конструкторського бюро визнають задовільною.

На засіданні технічної ради затверджено зразки виробів — дитячого та жіночого одягу Житомирського учбово-виробничого підприємства. Крім цього, було розглянуто питання впровадження ГОСТів на ватований одяг — чоловічі та жіночі брюки.

«Про актуальні проблеми партійного будівництва»

Збірник промов, статей і виступів Л. І. БРЕЖНЄВА

Видавництво політичної літератури випустило у світ збірник «Про актуальні проблеми партійного будівництва». В нього включено, цілком або частково, промови, статті і виступи Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва за період з 1964 року по 1972 рік, які містять висловлювання з корінних питань партійного будівництва. Твори Л. І. Брежнєва — зразок комуністичної ідейності і партійності. Вони свідчать про неперорозумність, наукову обґрунтованість і послідовність генерального курсу Комуністичної партії Радянського Союзу, показують, що КПРС вносить великий творчий вклад у скарбницю марксизму-ленінізму.

Праці Л. І. Брежнєва допоможуть читачам глибше засвоїти закономірності розвитку партії і зростання її керівної ролі, принципи внутріпартійного життя, способи і методи партійного керівництва господарським і культурним будівництвом, уявити в усій повноті багатогранну діяльність КПРС по створенню матеріально-технічної бази комунізму, вдосконаленню суспільних відносин, формуванню нової людини.

(ТАРС).

ЗМАГАЮТЬСЯ ДВА КОЛЕКТИВИ: Хто попереду?

вики Дрогобича реалізували понад встановлене завдання на 32 тисячі карбованців готової продукції, то ужгородці — лише на 13 тисяч карбованців.

По випуску валової продукції колектив Дрогобицького УВП також йде попереду. За шість місяців третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки тут виготовлено меблів на 12 тисяч карбованців більше, ніж на Ужгородському підприємстві. Але ефективність ви-

робництва на Ужгородському УВП-1 дещо вища. Наприклад, продуктивність праці з початку року тут зросла на 1,7 процента вище, ніж у дрогобичан.

Половину шляху пройдено. Розпочинаючи друге півріччя, меблювальники Дрогобича і Ужгородці докладають всіх зусиль, щоб достроково виконати завдання третього, вирішального року і тим самим створити всі передумови для успішного виконання п'ятирічки в цілому.

Даруй вогонь, як Прометей!

Той червневий день надовго залишиться в пам'яті випускників курсів по підготовці клубних працівників. Святково прикрашений зал Курсової бази УТОГ. Серед кімнати зелена килимова доріжка, облямована зеленими вітами дерев — «зелена вулиця» для молодих спеціалістів. На стінах — лозунги: «Шана людині по праці», «Завжди вчитись, усе знати, більше знаєш — сильнішим станеш»... В такій обстановці відбулося посвячення випускників Курсової бази у культпрацівників.

Звучать музичні мелодії. Зал заповнюють викладачі і гості. Під звуки «Маршу ентузіастів» один за одним заходять випускники курсів і шикуються в ряд. У всіх великі, білі комірки — символи учнівства. Урочисто заходить до залу королева балу з запаленим факелом, на плечах у неї червона шовкова мантия, на голові — корона. Вона ж відкриває вечір, виступає з промовою до випускників.

— Від сьогодні, — говорить королева, (викладач клубної справи Віра Михайлівна Каракуліна), — ми з вами працівники культосвітнього фронту. Любіть свою професію! Любити професію, це значить постійно її вдосконалювати, а для цього необхідно вчитися, вчитися і ще раз вчитися.

Королева закінчила свою промову полум'яними словами пісні:

«Дари огонь, как Прометей, Дари огонь без выбора.

И для людей ты не жалея Огня души своей»...

У відповідь на цей заклик пролунали дружні голоси молодих спеціалістів:

Свои pomysлы мы и стремленье Отдадим все на благо людей...

Один за одним підходять випускники до королеви і приймають з її рук палаючий факел, знімають білі комірки. Королева вручає кожному емблему культпрацівника, і прийнявши назад факел, виходить з залу.

Церемонія посвячення закінчена.

Слово для привітання і вручення посвідчень надається заступникові голови президії ЦП УТОГ Марії Іонівні Неплюй. Тепло, від всього серця поздоровила вона молодих спеціалістів, застерегла від помилок, побажала не зупинятися перед труднощами, завжди йти до мети.

Новий загін клубних працівників вітають колишні випускники курсів — старший інструктор ЦП УТОГ В. А. Пилипчук, художній керівник Бродівського Будинку культури Л. Симаків, директор Науково-методичного кабінету — І. А. Сапожников, який прочитав свої вірші молодим спеціалістам. На цьому, після дружніх вітань і побажань успішної творчої праці і закінчився цей незабутній день.

Т. ФІЛЯНИНА.

Кожного дня після закінчення робочої зміни трудівники Сумського учбово-виробничого підприємства поспішають додому, в гуртожиток. Атмосфера спільності, турботи про затишок і доброзичливість у стосунках мешканців зустрічають їх у ньому.

Вже біля 6 років спрямовує і керує усією роботою та життям в гуртожитку його рада. За цей час проведено багато заходів. Так, члени ради здійснюють постійний контроль за виконанням правил внутрішнього режиму, організо-

вують дозвілля робітників. Використовують при цьому всі існуючі методи та форми роботи. Так, нещодавно, мешканці гуртожитку відвідали Сумський фарфоровий завод, де мали змогу познакомиться з колективом підприємства, перейняти досвід роботи.

Значення колективного керування чудово розуміє Евеліна Семініна Михайловська — вихователь гуртожитку, яка працює в ньому понад шість років. Досвідчена, тактовна, з безумовними педагогічними даними Е. Михайловська розуміє, що самому вихователю без допомоги й підтримки широкого колективу не під силу успішно боротися за здоровий побут. Адже залучення нових активістів тим і цінне, що воно спрямовує їх ініціативу, наполегливість. І саме вихователь має бути душею, керівником цієї роботи.

Знайти і згуртувати навколо себе хороших помічників — нелегко. Для цього потрібні не тільки організаторські здібності, але й вміння відчувати, що цікавить людей, правильно спрямувати інтереси кожного.

На загальних зборах цього року був переобраний склад ради.

ГУРТОЖИТОК — ТВІЙ ДІМ

До нього ввійшли пакувальниця готової продукції УВП, ударниця комуністичної праці П. Цукренко, швеї Л. Петрова, Н. Картавцева, Е. Дяченко та інші. Всі вони не тільки передовики виробництва, але й активні громадські діячі, які враховують побажання та запити кожного мешканця гуртожитку.

Так, після опитання мешканців гуртожитку, врахувавши їх поба-

ликий Суриков», «Мужності вічне полум'я». А нещодавно в червоному кутку гуртожитку допізна гомоніли люди — рада провела вечір запитань та відповідей на історичні теми.

Непогано налагоджено в гуртожитку і змагання на звання «Краща кімната». Зараз його гордо носить мешканці кімнати № 27, де старостою ударниця комуністичної праці, швея Віра Василівна Лопатка.

Слід відмітити, що у всьому, що робить рада, відчувається творча ініціатива, уболівання за спільну домівку, за життя людей.

Говорить член ради, швея, ударниця комуністичної праці Г. Спесива:

— Зайве доводити, що формальний підхід до проведення радою заходів політико-виховної та культурно-масової роботи, тільки шкодить справі, залишає невдоволення.

Так, дійсно, у роботі ради гуртожитку Сумського учбово-виробничого підприємства формалізму місця нема. Підтвердження цьому дає й наше ставлення до людей, вміло організоване життя та дозвілля його мешканців.

Т. НИКАНОВА.

На фото (вгорі) одна з кімнат гуртожитку Сімферопольського УВП.

Віра Дьомкіна (ліворуч) — інженер-нормувальник і Любов Толмачова — майстер маспощиву відпочивають після трудового робочого дня.

Найкращою кімнатою у гуртожитку Полтавського УВП-1 визнана кімната № 38.

На фото: комендант гуртожитку В. Марченко (ліворуч) вручає приз і квіти мешканцям кімнати М. Макаренко і З. Безпалько.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

БІЛЬШЕ УВАГИ РОБОТІ НА СЕЛІ

Відбувся III пленум Харківського облвідділу УТОГ, на якому було розглянуто питання про стан роботи серед сільських трудівників в світлі рішень IX з'їзду УТОГ. У своїй доповіді голова президії Харківського облвідділу В. М. Осипов повідомив, що в сільській місцевості проживає 826 чоловік, членством охоплено 820. 100-процентного охоплення членством добилися Ізюмський (голова З. В. Стужко), Барвенківський (Г. М. Сухарева), Богодуховський (М. Г. Варв'янська) та інші міжрайвідділи. Більше 30 чоловік завоювали звання ударника комуністичної праці, 20 — виборують це звання.

Найкращих трудових показників добилися Й. І. Слюсаренко — коваль колгоспу «Жовтень» Вовчанського району, Ульян Шип — свинарка цього ж колгоспу. Добре працює Іван Миронович Луценко — тракторист радгоспу «Вовчанський», а Іван Семенович Круглий — тваринник Іванівського відгодівельного пункту, Богодуховського району, добився середньодобового приросту ваги молодняка 1000—1200 грамів. Його труд відзначений медаллю «За трудову доблесть».

Ганна Василівна Копице — буряковод колгоспу ім. Леніна Краснокутського району працює в колгоспі 25 років. Щорічно вона добивається високих урожаїв цукрових буряків. За самовіддану працю колгоспницю нагороджено медаллями «За трудову доблесть» та «За доблесну працю». Такі чудові люди працюють майже в кожному колгоспі Харківщини.

На пленумі було відзначено, що міжрайвідділи провели велику виховну та культмасову роботу на селі. Відбулося 70 зборів, 9 нарад, 28 зльотів. Для сільських трудівників прочитано більш як 180 лекцій, 350 політінформацій; відбулося 108 екскурсій і культпоходів, 12 тематичних вечорів. Харківський Будинок культури дав для сільських трудівників 10 концертів з різноманітними програмами.

Разом з тим, було відзначено і ряд недоліків в роботі серед сільського контингенту. Правління міжрайвідділів мало допомагати сільським первинним організаціям, не прислухаються до голосу голів сільських організацій, не всі трудівники колгоспного села залучені у змагання за комуністичну працю. А в окремих господарствах через неухваленість керівників колгоспів до глухих, які мають високі трудові показники, не присвоюється звання ударника комуністичної праці.

Пленум прийняв ряд заходів на поліпшення роботи серед трудівників села. Це, в першу чергу, глибоке роз'яснення рішень XXIV з'їзду КПРС та матеріалів про 50-річчя утворення СРСР. Було ухвалено посилити контроль над роботою міжрайвідділів по обслуговуванню сільських членів Товариства.

Р. БАВРІНЧЕНКО.

КНИЖКОВА ПОЛІЦЯ

У книгарні Києва та інших міст республіки у продаж надійшли такі книги:

«Основи економічних знань для робітників», К., Політвидав УРСР, 1972 р., ціна 53 коп.

Перед партійними, профспілковими, комсомольськими, державними і господарськими органами поставлено завдання забезпечити докорінне поліпшення економічної освіти керівних кадрів, спеціалістів усіх галузей народного господарства, широких мас робітників і колгоспників.

Курс «Основи економічних знань» вивчається робітниками у початкових політшколах і школах основ марксизму-ленінізму партійної освіти, дворічних економічних школах на підприємствах і установах, в школах комуністичної праці, в народних університетах, а також робітниками, які підвищують свою кваліфікацію в інших формах.

«Основи економіки і управління виробництвом», К., Політвидав УРСР, 1973 р.

Навчальний посібник для керівників і спеціалістів підрозділів підприємств промисловості та інших галузей. В ньому вперше питання економіки підприємств розкривається в органічному зв'язку з широким колом управління виробництва. Поряд з висвітленням загальних проблем економіки і управління виробництвом аналізуються конкретні завдання, які роз'ясовуються при управлінні виробничими підрозділами підприємства.

З. Я. Сотченко. «Основи наукової організації праці на промисловому підприємстві», К., «Вища школа», 1972 р., ціна 70 коп.

У підручнику сформульовані теоретичні основи і принципи наукової організації праці (НОП), розкриті основні напрямки НОП, показано специфіку організації праці окремих категорій працівників, а також розглянуті методичні питання і питання організації роботи по впровадженню НОП на промисловому підприємстві.

СЕМІНАР БАТЬКІВ У СУМАХ

Нещодавно в місті Сумах відбувся семінар батьків, діти яких страждають вадами слуху. Мета семінару — залучити батьків до роботи з такими дітьми в умовах сім'ї. Слабочуючі діти, що з тих чи інших причин не відвідують спеціальні або загальні дошкільні заклади, потребують особливої уваги. На жаль, в розпорядженні батьків майже зовсім немає посібників, методичних порад, рекомендацій щодо виховання слабочуючої дитини в сім'ї, а батьки можуть багато чого зробити, готуючи малюк до школи, розвиваючи їх мову, здібності.

Як відомо, співробітники сурдоакустичної лабораторії ЦП УТОГ займаються виробленням методики формування мови слабочуючих дітей дошкільного віку. Їх праця

спрямована і на практичну допомогу батькам слабочуючих дітей. Однією з форм зближення наукового підходу до проблеми практичної організації є виїзні семінари. В минулому році такий семінар було проведено вперше в Одесі. Він показав важливість і необхідність нової форми роботи. В цьому році намічено провести три семінари: в Сумах, Ужгороді і знову в Одесі по підсумках річної роботи батьків з слабочуючими дітьми згідно рекомендацій співробітників лабораторії.

Враховуючи перший досвід, виїзний семінар батьків в Сумах було чітко продумано і проведено більш організовано, кожній дитині приділено максимум уваги. Семінар проводили лікар Т. Кирилова, сурдопедагог В. Зінкевич і консультант лабораторії кандидат педагогічних наук Л. Лебедева. На семінар було запрошено батьків разом з дітьми з районів Сумської області та сусідніх областей.

Прибулі батьки серйозно віднеслися до порад співробітників, про-

явили велику зацікавленість щодо роботи з своїми дітьми в умовах сім'ї. Діти пройшли огляд: спочатку лікар Тамара Володимирівна з'ясувала причини зниження слуху, ступінь його втрати, можливість користування слуховим апаратом. Потім дитина «тримала іспити» у Валентині Павлівні і Леніні Сергіївні, які з'ясували обсяг словникового запасу, рівень розумового розвитку дитини.

Приємно відзначити, що батьки уважно слідували за педагогічною літературою, цікавилися методикою, серйозно відносяться до виховання дітей. В таких обставинах контакт між спеціалістами і батьками було встановлений одразу, що, зрозуміло, принесло користь всім.

Зібравши основні дані про слабочуючих дітей щодо ступеня втрати слуху, словникового запасу, обсягу знань та рівня розумового розвитку, науковці могли надати конкретні поради і завдання батькам в індивідуальному порядку. Крім того, батькам було запро-

поновано перелік рекомендованих дидактичних матеріалів, які можна придбати в магазинах або зробити самим.

Особливу увагу під час семінару було приділено грі як найбільш вдалій формі для подальшого розвитку та виховання дитини. Адже саме через гру починає дитина розуміти значення багатих слів, отримує перші враження про оточуючий світ. За допомогою гри вона починає рахувати, писати, читати, розрізнявати предмети по формі та кольору, вчиться узагальнювати поняття або їх класифікувати, отримує навички читання з губ. Все те, що їй, безумовно, знадобиться в житті та навчанні.

Хто з батьків слабочуючої дитини не думає: в яку школу віддати дошкільника вчитися? В І чи II відділення школи слабочуючих, а може навіть в масову школу? Рівень підготовленості дитини до школи, формування її характеру багато в чому залежить від батьків, їх послідовної і наполегливої

роботи. Якщо добре підготувати дитину, то немає необхідності влаштовувати її в спеціальний учбовий заклад. При розвинутій мові, вмінні розрізняти звуки, оперувати поняттями, орієнтуватися в нових обставинах, добре читати з губ, а також при умові, що у дитини вироблений твердий характер, вона вміє постояти за себе, любить товариство, не губиться в нових обставинах — їй не буде важко в масовій школі.

Семінар закінчив свою роботу. Висвітлено багато питань, виникли нові, які потребують дальшого вивчення і розв'язання. Попереду велика робота у батьків та науковців: батьки і діти мають працювати за рекомендаціями спеціалістів, підтримувати з ними постійний зв'язок шляхом листування, а співробітники лабораторії повинні узагальнити новий досвід, нові спостереження, щоб усі батьки слабочуючих дітей могли користуватися надійною методикою по розвитку мови дитини в умовах сім'ї, в підготовці її до навчання в школі.

Л. СТАНІШЕВСЬКА, логопед ЦП УТОГ.

ПРОБЛЕМА ЧЕКАЄ РОЗВ'ЯЗАННЯ

Головним фактором, який виявляє збільшення продуктивності праці, підвищення культури виробництва і поліпшення якості продукції є впровадження нової техніки, прогресивної технології уніфікації деталей, механізація виробничих процесів.

Спеціалізація в поєднанні з уніфікацією деталей, вузлів і готових виробів — найкращий засіб організувати виробництво раціональним методом, максимально механізувати трудові процеси і підняти продуктивність праці.

Підприємства нашого Товариства, що спеціалізуються на виготовленні металевих ліжок, організовують у себе виробництво далеко не кращим способом.

Можна навести чимало прикладів, коли одні і ті ж деталі кожне УВП виготовляло по своєму, за підходящою в даному випадку технологією, яка відрізнялася від споріднених підприємств. Цим і пояснюється в більшості випадків причина низької якості цих деталей.

Зуміли ж розумно підійти в свій час до прийняття єдиної конструкції замка і сітки полуторних ліжок. Ця уніфікація дала можливість виготовляти деталі для сітки

на однаковому для всіх трьох УВП оснащенні. До того ж, замок і сітка виготовлювали нині, є взаємозамінюючими.

Добре було б, якби техвідділ ЦП УТОГ спільно з ПКБ продовжили почату справу. Мені здається, що настав час по-справжньому зайнятися організацією виготовлення окремих деталей і вузлів ліжок.

Справа в тому, що продуктивність праці зростає повільно, тоді як виробництво можна віднести до серійного, з твердо встановленою номенклатурою і асортиментом.

А тому доцільно застосувати в цих умовах устаткування і методи праці, характерні крупносерійному виробництву.

Взяти б для приладу натяжний болт сітки ліжкової (креслення № 1223-03 на 002). Виготовляються вказані болти на Ворошиловградському, Дніпропетровському і Комунальському УВП способом надто примітивним, дідівськими методами, що не відповідає вимо-

гам сьогодення.

Розмотування, правка і калібрування відбувається на витяжному стані, з розрубанням прутка довжиною до 4-х метрів з допомогою зубила та молота. Тільки тоді розрізується на розміри пресножицями. Нарізування різби М-12 відбувається на токарному або револьверних верстатах з допомогою круглих плашок. Наведений технологічний процес виготовлення натяжних болтів нерациональний і малопродуктивний.

Бажано було б виготовлення натяжних болтів сконцентрувати на одному з підприємств, забезпечивши його відповідним сучасним устаткуванням і оснасткою, згідно розробленої технології. Для цього необхідно придбати правильно — відрізний і різьбонарізний напівавтомат (в крайньому випадку болтонарізний верстат), а наступні операції виконувати на наявних пресах.

Ці дві одиниці устаткування повністю можуть задовольнити всі три УВП необхідною кількістю

болтів з розрахунку виготовлення 120—160 тисяч ліжок на рік.

Впровадження зміненого технологічного процесу виготовлення натяжних болтів обіцяє значну економію. Трудомісткість його виготовлення зменшиться в 3—4 рази, а разом з тим підвищиться продуктивність. Економічний ефект за приблизними розрахунками становитиме близько 5 тисяч карбованців.

Те ж саме можна сказати і про під'ятник стойки (креслення № 1425-01 на 002), що виготовляється з гуми порівняно давно. Якщо замінити запроєктований матеріал на поліетиленовий, підприємства і Товариство в цілому одержать значний економічний ефект близько 5—6 тисяч карбованців.

Для цього варто придбати дві три ливарні машини (термопласти) відшукати можливість одержання сировини — поліетилену (відходи виробництва). Адже Ворошиловградський завод дитячих ліжок зміг придбати дві з названих ма-

шин і налагодити виробництво під'ятників з поліетилену. Для наших же підприємств така необхідність і можливість налагодити виготовлення під'ятників своїми силами не менш важлива.

Виробничому і техвідділу ЦП спільно з ПКБ УТОГ слід потурбуватися про розробку прогресивних технологічних процесів по виготовленню деталей до металічних ліжок. І, звичайно, довести до відома керівників названих УВП про доцільність їх впровадження у виробництво.

Хочеться сподіватися, що техвідділ з участю представників ПКБ УТОГ зацікавиться цим питанням. Воно якраз відповідає вимогам сьогодення.

На закінчення хочеться сказати, що мої пропозиції колишнім керівникам УВП-1 протягом чотирьох років не знайшли не тільки необхідної підтримки, а й були зустрінуті в штики.

Щоб рухатись вперед, треба шукати резерви збільшення виробництва. А без турбот і наполегливості вони самі не придуть.

В. ПОСТНИКОВ,
інженер-конструктор Ворошиловградського УВП-1.

ПРОЙДЕНО ПІВШЛЯХУ

Минуло перше півріччя третього вирішального року п'ятирічки. Підсумки трудової діяльності Кам'янець-Подільського УВП за цей період показують, що колектив попрацював непогано. Шестимісячний план по реалізації швейних виробів підприємство виконало на 101 процент. Перевиконано план також і по інших техніко-економічних показниках.

Запорукою ритмічної роботи колективу стала добре налагоджена організація соціалістичного змагання серед трудівників УВП. Підсумки змагання між виробничими колективами тут підбивають за кожен місяць. Це дає добрі результати.

Трудівники УВП знають не тільки переможців змагання, але й тих, що відстають. Бракоробів, а також тих, що іноді допускають не виконання норм виробітку, викликають на засідання місцевому, про них повідомляють через «Комсомольський прожектор».

Браковане шиття, виявлене під час перевірки в день якості, який проводиться щосереди, вивішується на спеціально обладнаній стенді браку із зазначенням прізвищ робітників, які допустили його.

За останній час високі виробничі показники у соціалістичному змаганні домоглися трудівники підготовчого цеху, який очолює І. О. Кохан, а також швейні бригади, де майстрами Б. Я. Дигільков, Є. О. Васильєв та Ф. І. Мазур.

В індивідуальному соціалістичному змаганні високих трудових показників домоглися такі швеї як Галина Харчук, Надія Михальчук, Любов Харчук, Валентина Жидачевська, Ганна Молоток, Валентина Панченко та інші. Свої норми виробітку вони виконують більше як на 120 процентів і видають продукцію тільки високої якості. Тих, хто протягом шести місяців займав перше місце в індивідуальному соціалістичному змаганні, адміністрація та місцевком УВП нагородили експресною поїздкою.

ВЕТЕРАНИ

ЇХ ЛЮДСЬКІ і трудові долі напрочуд схожі, якщо навіть є які відмінності, я не можу розповісти про них за кожною окремо.

Галина Гич і Марія Негруца народилися одного року в селі Холлодному Піщанського району на Вінничині, разом поступили в Піщанську спецшколу-інтернат, разом в 1947 році, вісімнадцятилітніми дівчатами, прийшли на Вінницький учбово-виробничий комбінат глухонімих (так тоді називалися УВП).

Робота для них дісталась зовсім не дівоча: під керівництвом старшого члена міської організації УТОГ Ш. Жерновецького на великому ручному пресі робили дівчата залізні цвяхи, часом і плакали, розглядаючи свої розпухлі від залізного дроту пальці, брунатнуваті від заіржавілого металу руки. Нелегко було жити у Вінниці в той час, дівчата наймали кутки на приватних квартирах, але не падали духом. Суворе життя і важка робота гартували: росли Галина і Марія міцними, як ті цвяхи, які вони рубали на своєму пресі: часом могли і зігнути, а зламатися — ні...

Потім, коли на УВП було прийнято рішення ліквідувати слюсарний цех, Негруцу і Гич перевели до швейної майстерні. І вони знову опинилися поруч. Тут було легше, швейна машина не те, що важкий штамп, на якому замість шматка дроту можна було відтягнути власний палець. Шили вони білизну, халати, а хто відзначався вмінням, тим довіряли пошиття фірмового одягу для залізничників. Працювати прихотливо при гасових лампах, вручну крутити машини. УВП тоді електрофікованим не було і щасливими вважалися ті, у кого машина з ножним приводом, а над столом висіла

лампа. Не турбували їхньої юності ні незручності в приватних квартирах на околиці міста, ні обов'язкові в той час, кріпкую примуси, за якими завжди необхідно пильнувати, а то, чого доброго, залишилася без вій і без брів, а що для дівчини дорожче? Не бентежила їх і учнівська зарплата.

У 1964 році підприємство перевело на виготовлення трикотажної білизни, дехто пішов на швейну фабрику, на інші заводи, в ательє мод. Гич пішла на закрійну дільницю, вчитися настилати тканину, важкими ножицями по лекалах кроїти заготовки. Незабаром стала бригадиром, однією з найкращих помічниць майстра дільниці І. Горбатого. Невеличка її бригада, з трьох чоловік: Ольги Костенко, Ольги Богород та її самої, але працює бригада відмінно. Коли на підприємстві приймали рішення, кому присвоїти звання

У ЧЕРВНІ на Єнакієвському УВП відбулись спільні урочисті збори, присвячені випускникам вечірньої школи робітничої молоді і посвяченню учнів виробничого навчання в робітники.

На ці збори були запрошені батьки, ветерани праці, викладачі школи, представники партійної, профспілкової, комсомольської і первинної організації УТОГ.

Вручав посвідчення, робітничі путівки і пам'ятні подарунки ветеран Великої Вітчизняної війни — майор авіації, «Майстер—золоті руки», столяр І. І. Наддел. У наступному слові тов. І. І. Наддел

«Майстер—золоті руки», то першою була названа Г. Гич. За її любов до праці, за те, що без всяких умовностей руки її справді золоті.

М. Негруца при спеціалізації обрала собі мотально-в'язальну дільницю. Як ветерана підприємства її призначили бригадиром — керівником великого господарства, в якому одних в'язальних машин одинадцять. І, звичайно, головне — це люди, адже в кожного свої особливості, свій характер, а бригадир повинна все оце об'єднати в одне ціле — колектив. Як вона працює показала дев'ять років роботи бригадиром. Про себе М. Негруца не говорить. На запитання, як справилась із своїм завданням, розповідає як трудяться члени її бригади Г. Будкевич, О. Борецька, М. Захарчук, Г. Пихук, тільки не за себе.

За зміну бригада виготовляє 9—10 рулонів тканини. На метри трикотаж не міряють, тільки на кілограми, а що якби поміряти? Кажуть, довга була б дорога з того полотна, яке виготовила за 9 років бригада Негруци.

Знають Негруцу і як неодмінну учасницю обласних виставок прикладного мистецтва. Її художні вишивки на полотні — панно, жанрові картини, привертають увагу сучасністю тем і майстерністю виконання, працелюбністю, яку видно в кожному стежку.

...Ветерани Вінницького УВП Г. Гич і М. Негруца — одні з багатьох. Люблять вони роботу і своє підприємство. А люди шанують їх. За їх працю, за любов до неї.

М. НИРОВ.

За рішенням — діло

Минуло півріччя нинішнього року. На Садгірському учбово-виробничому підприємстві з новою силою розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки.

Трудівники підприємства вирішили виконати річний план 24 грудня. Видати на 70 тисяч карбованців продукції понад план, або на 20 тисяч карбованців більше ніж у 1972 році.

Висока спеціалізація виробництва, чудові умови праці, нова, високопродуктивна техніка — все це сприяє високим трудовим здобуткам колективу підприємства і в цьому році.

Так, п'ятимісячний план реалі-

зації продукції УВП виконано на 104,9 процентів.

В цих здобутках колективу значний внесок передовиків підприємства. Приклад у роботі показують кадрові робітники. Вони перевиконують норми виробітку, випускають високоякісну продукцію й допомагають молодим трудівницям. Серед них мотальниця Н. Купрієвська, пакувальниця Г. Баумгартнер, плетільниця М. Гуцалюк та багато інших.

План другого кварталу — достроково! — з таким починком вступив колектив галантерейного цеху УВП. Трудівники цеху впевнено ведуть перед у соціалістичному змаганні. В цеху працює 250 чоловік. І всі вони, як один, ви-

РОБІТНИЧЕ ПОПОВНЕННЯ

поділися з присутніми епізодами з свого бойового і трудового життя.

— Тільки в нашій країні — сказав він, — праця звеличує людину, але всяка робота вимагає знань, навичок, досвіду. Не забувайте книгу. Що не зрозуміло — запитуйте у нас, ми завжди допоможемо словом і ділом і навчимо хорошему...

Після вручення документів про закінчення виробничого навчання і свідоцтв про освіту, слово взяла мати молодого робітника Стихіна Володимира. В її схвильованих словах були висловлені думки всіх батьків, які були присутні в залі.

— Спасибі Радянській Батьківщині, рідній Комуністичній партії за турботу і виховання наших дітей, глухих дітей, я сказала б, важких дітей. Спасибі вихователям і викладачам школи-інтернату, інструкторам виробничого навчання, всьому колективу УВП, за те, що вони допомогли нашим дітям стати до лав будівників комунізму. Не дивлячись на фізичні вади, вони працюють, навчаються. І за це вам, дорогі товариші, ще раз маю сказати велике спасибі і земний уклін. Свій виступ Стихіна закінчила схвильовано, з сльозами на очах і низько вклонилась присутнім.

Виступили батьки учнів Мазийонного, Іскандарова та інші.

Слово надається директору УВП В. І. Колосову. Звертаючись до присутніх, Василь Іванович відзначив, що в трудові ряди нашого колективу прийшло молоде поповнення і наше завдання зробити їх робітниками високої кваліфікації, з високим робітничим гарту, виростити гідними продовжувачами справи своїх старших товаришів, батьків і наставників. Звертаючись до батьків т. Колосов попросив зберігати встановлені зв'язки з підприємством. Хоча ваші діти і стали на самостійну дорогу, вони ще потребують великої, подвійної уваги. Особливо зараз, на шляху до самостійного життя, їм, як ніколи, необхідна наша підтримка і увага.

Виступили також і учні — тепер уже молоді робітники Н. Дмитрук, В. Масийонний, В. Зимарьов, які подякували за прийняття в робітничі ряди і пообіцяли працювати на навчанням віддаючи за увагу.

Всі випускники виробничого навчання виявили бажання залишитися працювати на Єнакієвському УВП, яке стало їм другою домівкою.

А. БЕЛИЙ,
заступник директора УВП.

конують виробничі завдання, трудяться ударно, самовіддано.

Колектив Садгірського учбово-виробничого підприємства зобов'язався виконати виробничий план півріччя до 27 червня. Своє слово колектив дотримав. Заспівувачами в змаганні стали мотальниця А. Жигач, пакувальниця О. Петруняк, плетільниця І. Гончарук та інші.

«За рішенням — діло» — це гасло стало девізом трудового життя колективу.

Т. ПРОХОРЧУК.

На 130 процентів виконує виробничі завдання терміст Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства Михайло Васильович Остапенко.

На фото: **М. В. Остапенко.**

НАШЕ ЖИТТЯ

Субота, 7 липня 1973 р.

Перемога легкоатлетів України

У ЛЕНІНГРАДІ на стадіоні «Спартак» відбулися все-союзні особисто-командні змагання глухих спортсменів ДСТ профспілок з легкої атлетики. В змаганнях взяли участь найсильніші легкоатлети Ленінграда (минулорічного чемпіона), Москви (третього призера першості СРСР 1972 року), ДСТ «Труд» і «Спартак» (РРФСР), Білорусії, Узбекистану, Латвії, Азербайджану, Литви та України.

Вперше наша республіка була представлена двома командами легкоатлетів — ЦР ДСТ «Авангард» та Української ради ДСТ «Спартак». Участь України у першості СРСР двома командами викликало певні труднощі в проведенні навчально-тренувального збору, комплектуванні команд і підготовці легкоатлетів до змагання.

З цього приводу слід відмітити роботу старшого тренера збірної УРСР В. Магрілова та його помічників — тренерів Ворошиловградського спортивного клубу «Заря» — Л. Левіна, І. Ковпака, А. Азарова й голови Ворошиловградського облвідділу УТОГ Т. Пиликіної. Вони провели велику організаційну роботу по підготовці наших легкоатлетів до виступу на першості СРСР.

Спочатку про підсумки загальнокомандної першості. Слід відмітити, що в липні цього року в Швеції відбулися XII всесвітні спортивні ігри глухих, в яких виступлять і легкоатлети нашої країни.

ГАСТРОЛІ ХАРКІВ'ЯН

Два дні перебував в Одесі колектив Харківського Народного самодіяльного театру глухих. Самодіяльними аматорами були показані спектакль С. Альошина «Все залишається людям» та концертна програма.

Головну роль керівника науководослідного інституту Федора Дронова виконав педагог вечірньої школи В. Хоменко. Сподобалось глядачам і виконання ролі Ксенії Рум'янцевої, яку майстерно зіграла начальник відділу кадрів Харківського УВП-2 З. Плис.

В спектаклі були зайняті також А. Бровко, В. Дерев'яно, З. Махінко, Ю. Гузенко, З. Гузенко та інші.

Справжнє захоплення глядачів викликала концертна програма харків'ян. Особливо слід відмітити високу виконавчу майстерність артистів оригінального жанру Олега та Ірини Нествед.

Палкими оплесками та квітами нагородили присутні самодіяльних акторів. Після закінчення виступу, актори Харкова та Одеси обмінялися досвідом роботи та поділилися планами на майбутнє.

Ю. ГЕР.

ГОЛУБИЙ ВОГНИК

У святково прикрашеному залі Харківського Будинку культури зібралися учасники самодіяльного мистецтва, глядачі.

Голова президії облвідділу УТОГ В. М. Осипов розповів про підсумки виступу Народного самодіяльного театру й інших колективів на заключному турі фестивалю, який відбувся напередодні 50-річчя утворення СРСР. Він тепло поздоровив дружний колектив з успішним виступом на конкурсі і завоюванням високих нагород.

Першу золоту медаль лауреата було вручено викладачеві школи робітничої молоді Володимиру Хоменку за виконання ролі Дронова по п'єсі С. Альошина «Все залишається людям».

Золоту медаль і диплом одержав Олег Нествед — майстер оригінального жанру. Срібною медаллю був удостоєний Олександр Бровко.

Дві золотих, три срібних, вісім бронзових медалей одержали артисти художньої самодіяльності Харківського Будинку культури.

Учасники «голубого вогника» з інтересом подивилися виступ лауреатів, потім відбулися танці, розваги, веселі ігри.

А. РОСИНСЬКИЙ, директор Харківського Будинку культури.

ни. Кандидатами до збірної команди СРСР на XII всесвітні ігри від Української республіки ввійдуть чотири спортсмени. Більшість інших місць в збірній займуть легкоатлети Ленінграда та Москви, команди РРФСР, що свідчить про їх підготовку, високий рівень спортивної майстерності. Залишається ще додати, що ленінградці на цих змаганнях виступали у себе вдома, де, як відомо, й стіни допомагають. До того ж, слід відзначити, що всі без винятку легкоатлети збірних команд серйозно готувалися до змагань, а тому вони пройшли напружено, в наполегливій боротьбі.

Перед досвідченими легкоатлетами команди «Авангард» було поставлено завдання вибороти призове місце.

Молодим ж спортсменам команд Уккрази ДСТ «Спартак» слід було ввійти у фінал у шестірку сильніших команд країни. І наші легкоатлети не підвели, з честю справилися з покладеними на них завданнями, виявивши при цьому велику мужність, витримку, високу спортивну майстерність.

На цих змаганнях 1 місце в загальнокомандному заліку вибороли легкоатлети ЦР ДСТ «Авангард», набравши 18204 очка, випередивши команду Ленінграда

майже на 2000 очок. Перехідний кубок Всесоюзної Ради ДСТ профспілок після річної перерви повернувся на Україну. Подальші місця розподілилися так: 3 місце — Москва — 15874 очка, 4 — ДСТ «Спартак» (РРФСР) — 15016; 5 — ДСТ «Труд» (РРФСР) — 14352; 6 — ДСТ «Спартак» (УРСР) — 13576; 7 — БРСР — 9234 очка.

Хто ж з наших спортсменів виступив краще в окремих видах?

Незважаючи на сильні дощі і холодну погоду, що стояла на про-

СПОРТ

тязі всіх змагань, наші легкоатлети показали високі результати. Так, В. Лукаш впевнено переміг на дистанціях 100, 200 метрів. С. Хом'яков виборов 2 місце в бігу на 100 метрів. Непогано виступив і спринтер з Дніпропетровська — В. Арнаутів. Його рахунок на дистанціях 100 і 200 метрів відповідно — 11,2 та 23,4 секунди. А майстер спорту СРСР М. Васильєв встановив Всесоюзний рекорд, який перевищує офіційний світовий рекорд. Так, дистанцію у 10000 метрів він пройшов першим з результатом 30 хвилин 26,8 се-

кунд, а в бігу на 5000 метрів Микола Васильєв був другим, на третьому місці — Н. Соцький.

Хотілося б відмітити й високу майстерність заслуженого майстра спорту СРСР В. Скоморохова, який незважаючи на одержану напередодні змагань травму, впевнено переміг на дистанціях 100 та 400 метрів з перепонами, другим на цих дистанціях був представник збірної команди УТОГ М. Шершень.

Успішно виступили наші легкоатлети і в стрибках у висоту. Друге, третє й четверте місця вибороли А. Варфоломеев, А. Колесников, А. Глухенький. В. Мельник та Д. Крикловий зайняли відповідно III і IV місце в ходьбі на 10 та 20 кілометрів.

В естафеті 4×100 метрів наші спортсмени в складі: В. Лукаша, В. Скоморохов, М. Шершня, С. Хом'якова вибороли 1 місце з результатом 43,5 секунди.

В естафетах 800×400×200×100 метрів другими були М. Васильєв, В. Скоморохов, В. Лукаш, С. Хом'яков.

Слід відмітити, що для успішного виступу наших команд багато зробили й принесли залікові очки — М. Гребенюк, А. Білофанов, В. Топчів, В. Литов, В. Мишалов, І. Харченко, Ф. Фомин та інші. Виступи жінок виглядають наба-

гато гірше. Лише О. Калина впевнено перемогла в штовханні ядра й метанні диска. О. Браніш виграла біг на дистанції 400 метрів й була другою на дистанції 800 метрів. Молода легкоатлетка Г. Ковальова принесла залікові очки збірній команді нашого Товариства в бігу на 100 метрів й виконала норму II розряду. Інші ж учасниці змагань не змогли виконати залікових нормативу — II розряду і тим самим принести своїй команді очки.

З цього можна зробити цілком логічний висновок, що деяким керівникам і тренерам обласних спортивних федерацій на місцях слід покращити роботу по підготовці легкоатлетів і звернути головну увагу на підготовку молодих спортсменів й особливо жінок.

В спорті відома істина: завойовувати першість важко, а утримати її ще важче. Тому нам, щоб успішно виступати й надалі, слід позбутися всіх тих недоліків, які ще мають місце. І це повинно стати справою честі не тільки тренерів збірної легкоатлетичної команди, а й тренерів команд на місцях.

В. КОПОЧІНСЬКИЙ, інструктор ЦП УТОГ з фізкультури і спорту.

В. РЯБЧУК, відповідальний секретар Укрспортфедерації глухих.

НАША СПІЛЬНА СПРАВА

вих виробників. Їх усіх єднає висока свідомість громадського обов'язку, культура в поведінці, захопленість у свою справу на виробництві і в свою другу професію — артистичну.

Ось як писала в стінгазеті Будинку культури ветеран театраль-ного колективу А. Ф. Малевська: «На Житомирському УВП я вже працюю 13 років, нині працюю змішаним майстром масового пошиття. У мене троє дітей, але це не заважає мені проводити громадську роботу, брати участь у художній самодіяльності. Важко, не криюся, зате життя більш цікаве. Звертаюсь до дівчат, молодих майстрів — не замикайтеся в собі, не збійдуйте своє життя, зробітьте разом з нашою країною!» Чудесні слова.

У виставі «Голосівський ліс» В. Собка, А. Ф. Малевська грає головну роль — матері трьох удочерених і вихованих нею дівчат. Героїня живе важким життям сповненим драматизму. І все це А. Ф. Малевська робить переконливо, без театрального награвання. І, взагалі, вся вистава відзначена високою культурою проникнення в душевний світ героя.

Івано-Франківський Будинок культури показав на фестивалі складну п'єсу М. Бабенка і М. Ішковой «Кровні вороги», зачарувавши глядачів насиченістю дії, темпераментною грою. Хай не все було досконале в цій виставі, особливо в розробці другорядних і епізодичних ролей, але відчувалась розумна, послідовна робота режисера з акторами над образами й характерами. Відчувалося, що головні персонажі точно знають, на яких ідейних позиціях стоять, знають і чітко виконують свої дієві завдання, доповнюють своє перебування на сцені глибоким змістом і пристрасстю. Керує колективом один з провідних акторів Івано-Франківського театру (він і режисер) Іван Павлович Білоус. Він намагається не тільки «поставити» виставу, а й залучити учасників до «таємниць» театру, сценічної майстерності, навчає артистів діяти на сцені глибоко, обдуманно і правдиво. Не виникає сумніву, що наступна робота театру буде ще значнішою, як по вибору п'єси, так і по зростанню майстерності акторів.

Класика на сцені театру глухих! Цей факт знаменний і гідний всілякого захоплення. Маємо на увазі виставу нині Народного театру Ворошиловградського Будинку культури «Назар Стодоля» Т. Г. Шевченка. В порівнянні з попереднім великим сценічним твором, присвяченим 100-річчю з дня народження В. І. Леніна — «Сині роси» за п'єсою М. Зарудного, нова вистава є кроком впе-

ред. Необхідно мати велику сміливість і віру в себе, в свої сили, щоб взятися за таку роботу, та ще з піснями і танцювальними номерами на «вечорницях» в другому акті. І ця сміливість цілком виправдала себе. Колектив довів, що театру глухих доступні п'єси класичного репертуару, що театрам глухих немає чого прибіднюватися і будувати свою роботу на сумнівній якості дрібниць та анекдотів.

Приваблює уважне і любовне ставлення до тексту великого Кобзаря, знання звичаїв і життя української давнини. Видно режисер Г. Підвищоцька провела з людьми велику підготовчу роботу. Актори зосереджені на своїх ролях, не переграють, що нерідко трапляється навіть в професійних театрах при постановці цієї п'єси, не показують надмірно комічними сватів. Розраховано і за психофізичними ознаками підібрані ролі. Надзвичайно тонкою і виразною була пісня господині вечорниць, згадуючи далеку юність

з піднесенням співав старий кобзарь...

Шлях драматичних театрів Житомира, Івано-Франківська і Ворошиловграда до почесного звання «Народних» — це шлях невтомних творчих пошуків, копіткої роботи, після чого приходить успіх. Цікава і географія місць народження народних театрів — Полісся, Прикарпаття та індустріальний Донбас.

Молоді Народні театри Житомира, Івано-Франківська і Ворошиловграда! Вас вітають старші брати — Народні театри Києва, Львова, Одеси, Харкова і Чернівців!

Вас вітають всі учасники художньої самодіяльності і бажають вам ще більших творчих успіхів на славу нашої великої Батьківщини!

І. САПОЖНИКОВ, директор Науково-методичного кабінету УТОГ.

А. СТЕПАНЕНКО, методист по драмі.

Редактор О. БОРИМЧУК.

ОГОЛОШЕННЯ

КИЇВСЬКА ЗАОЧНА СЕРЕДНЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА ДЛЯ ГЛУХИХ ТА СЛІПИХ № 16 ТА ЇЇ КОНСУЛЬТПУНКТИ У АРТЕМІВСЬКУ, ЖДАНОВІ, ОДЕСІ, ЛЬВОВІ, СУМАХ, СЛОВ'ЯНСЬКУ, ХАРКОВІ ТА ЧЕРНІВЦЯХ ПРОВОДЯЮТЬ НАБІР УЧНІВ ДО 5—11 КЛАСІВ.

ДО ШКОЛИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ОСОБИ З ПОРУШЕННЯМ СЛУХУ ТА ЗОРУ, А ТАКОЖ ТІ, ЩО ПРАЦЮЮТЬ У СИСТЕМІ УТОГ ТА УТОС.

ВСТУПНИКИ ПОДАЮТЬ ТАКІ ДОКУМЕНТИ:

1. ЗАЯВУ НА ІМ'Я ДИРЕКТОРА ШКОЛИ;
2. ДОКУМЕНТ ПРО ОСВІТУ;
3. АВТОБІОГРАФІЮ;
4. ДОВІДКУ З МІСЦЯ РОБОТИ.

ВИПУСКНИКИ ОДЕРЖУЮТЬ АТЕСТАТ ПРО СЕРЕДНЮ ОСВІТУ ЗАГАЛЬНОГО ЗРАЗКА.

УЧНЯМ, ЯКІ УСПІШНО НАВЧАЮТЬСЯ В ШКОЛІ, НАДАЄТЬСЯ ОДИН ВІЛЬНИЙ ДЕНЬ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ІЗ ЗБЕРЕЖЕННЯМ ЗАРПЛАТИ. ЗАНЯТТЯ ПРОВОДЯТЬСЯ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

ЗА ДОВІДКАМИ ЗВЕРТАТИСЯ ЗА АДРЕСОЮ: КИЇВ, ВУЛ. АРТЕМА, № 27, КИЇВСЬКА ЗАОЧНА ШКОЛА № 6.

ІХАТИ ТРОЛЕЙБУСАМИ №№ 4, 16, 18 (ЗУПИНКА «ОБСЕРВАТОРНА») У ПРИМІЩЕННІ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 138.

ДИРЕКЦІЯ ЗАОЧНОЇ ШКОЛИ.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.